

Haand, idet Udvalget har maattet være enig med den høitærede Finanzminister i, at, om man end ikke behøvede at lade disse Transactioner være skjulte til evige Tider, som Finanzministeren udtrykte sig, kunde man dog paa den anden Side heller ikke ønske, at de til et hvilketkomhelst Tidspunkt bleve offentliggjorte. Det særlige Spørgsmaal, som dermed staaer i Forbindelse, er Spørgsmaalet om at faae de Transactioner, der ere foretagne i Finantsaaret 1866—67, bragte til Thingets Kundskab. I saa Henseende har Udvalget troet at burde indskrænke sig til at henstille til den høitærede Finanzminister, hvorvidt han maatte have Noget at erindre imod, at de skrevne Bilag, der ere meddeelte Statsrevisitionen, fremlægges i Bureauet til Eftersyn for de Medlemmer, der maatte ønske at gjøre sig bekendte dermed. I Tilfælde af, at Finanzministeren ikke skulde have Noget derimod — hvad jeg har Grund til at antage — skal jeg tillade mig at rette den Opfordring til den høitærede Formand at lade en saadan Fremlæggelse i Bureauet af disse skrevne Bilag effectuere.

Finanzministeren: Af de Ytringer, som jeg henvendte til det ærede Medlem, der ved den forrige Behandling reiste Spørgsmaal om den nu omtalte Sag, vil det fremgaae, at jeg ikke kan have Noget imod, at de af den ærede Ordfører nævnte skrevne Bilag — hvilke jeg ikke tvivler om ville blive læste og benyttede med al mulig Discretion — blive henlagte i Bureauet til ærede Medlemmers Eftersyn. Jeg kan forøvrigt ikke Andet end paaskjønne den Discretion, hvormed Udvalget har behandlet denne Sag. Jeg skal endnu for mit Vedkommende udtale, at jeg med Hensyn til selve de paagældende Transactioner og deres Resultater ikke har den allermindeste Anledning til nu at lægge Skjul paa, hvilke de vare, og i den Forudsætning, at ærede Medlemmer maatte ønske det — hvad jeg antager — skal jeg her nævne dem. Der blev saaledes for det Første ialt solgt 4 pCt. indenlandske Obligationer til et Beløb af

2,341,955 Rd. til en Gjennemsnitspris af $86\frac{3}{4}$, hvilket gav 2,031,912 Rd. i Indtægt. Disse Midler bleve anvendte paa følgende Maade og fremkaldte følgende Transactioner. Der blev, for at være istand til at kunne effectuere de Uddrag paa vor Statsgjæld, som ifølge Bevillingerne skulde indredes af Reservefonden, kjøbt for 116,050 Estrl. 3 pCt. engelske Obligationer til en Gjennemsnitspris af $82\frac{1}{2}$, hvilket altsaa medførte en Udgift af 862,105 Rd. Der blev fremdeles kjøbt 18,400 Estrl. Obligationer af Laanet 1850—61, de saakaldte converterede, til en Gjennemsnitspris af $82\frac{1}{4}$, altsaa for 136,010 Rd. Fremdeles kjøbtes der 45,000 Estrl. 5 pCt. Obligationer af November 1864 til en Cours af $97\frac{3}{4}$, hvilket altsaa gav et Beløb af 381,791 Rd. Endelig kjøbtes der 33,000 Gylden deels $3\frac{1}{2}$, deels 4 pCt. Obligationer af Laanet i Amsterdam og Antwerpen til en Cours af $76\frac{1}{2}$ for de $3\frac{1}{2}$ pCt. og $85\frac{1}{2}$ for de 4 pCt. for et Beløb af ialt 20,439 Rd. Der erhvervedes altsaa nye Activer for en samlet Sum af 1,400,345 Rd. Det øvrige Beløb af, hvad der indkom ved det omtalte Salg af 4 pCt. Obligationer, nemlig 631,912 Rd., blev anvendt til Betaling af Sernbanarbejder, hvorfor der udstedtes nye Obligationer, som gik ind i Reservefonden. — En anden betydelig Transaction var Salget af 973,500 Mark Banco i $4\frac{1}{2}$ pCt. norske Obligationer. Disse Obligationer havde i længere Tid ligget i Reservefonden og ligget der til en overordenlig høj Pris, i alt Fald naar hensees til den Pris, hvortil det var muligt senere at afhænde dem. De stode nemlig Reservefonden i en Pris af 98. Det skulde navnlig være denne Slags af Obligationer, som der kunde blive Spørgsmaal om i paafølgende Tilfælde at anvende til at dække extraordinaire Udgifter; men det har, især under Krigen, uagtet Forsøg gjentagne Gange har været gjort derpaa baade her og i Hamborg, dog ikke været muligt at afhænde dem til passende Pris. Der blev gjort mig et Tilbud om at afhænde dem til en Pris af 93 pr. 100 med en Cours af 200, altsaa pari